den Göttern und den Menschen verkehrt und hierhin und dorthin berichtet. — *b*) verschiedener Männer Lalit. 378,10. Hem. Par. 5,30. — *c*) eines Berges. — 2) *f. आ *die Wurzel vom Zuckerrohr.*

2. नारद Adj. (f. ई) *zu* Nârada 1) *a*) *in Beziehung stehend.*

नारदपञ्चरात्र n., **नारदपरिव्राजकोपनिषद्** f. (Opp. Cat. 1), **नारदपुराण** n., **नारदवचन** n. (ebend.), **नारदशिक्षा** f. (ebend.), **नारदसंहिता** f. und **नारदस्मृति** f. (Opp. Cat. 1) Titel verschiedener Werke.

नारदिन् m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra.

नारदीय 1) Adj. *zu* Nârada 1) *a*) *in Beziehung stehend.* — 2) n. Titel verschiedener Werke Kâd. 84,14. 102,14.

नारदीयक Adj. = नारदीय 1).

नारदीयमहास्थान n. N. pr. einer Oertlichkeit.

नारदेश्वरतीर्थ m. N. pr. eines Tîrtha.

नारदोपनिषद् f. Titel einer Upanishad. °षद्दीपिका Titel eines *Commentars* dazu Opp. Cat. 1.

नारद्वास्व n. Name eines Sâman Ârsh. Br.

नारसिंह 1) Adj. (f. ई) *auf* Vishṇu *in seiner Erscheinung als halb Mensch halb Löwe bezüglich, ihm eigen* u. s. w. — 2) m. *a*) *der 16te* Kalpa 2) *h*). — *b*) = नरसिंह Vishṇu *als halb Mensch halb Löwe.* — *c*) N. pr. eines Mannes. — 3) n. N. pr. einer Stadt.

नारसिंहचूर्ण n. *ein best. Aphrodisiacum.* Vgl. नर°.

नारसिंहतन्त्र n. Titel eines Tantra.

नारकय Adj. *zwischen Mensch und Pferd stattfindend.* युद्ध n. *Kampf* Hariv. 2,24,61. नरकय v. l.

नाराच 1) m. *a*) *eine Art Pfeil*, angeblich *ein eiserner; Pfeil* überh. — *b*) **ein best. Wasserthier.* — *c*) **Regentag.* — *d*) *eine best. Mixtur.* — 2) *f. ई *Goldschmiedswage.* — 3) n. *a*) *ein best. Medicament* Karaka 6,18. Bhâvapr. 5,17. — *b*) *ein best. Metrum.*

नाराचक 1) n. *ein best. Metrum.* — 2) f. °चिका *a*) **Goldschmiedswage.* — *b*) *ein best. Metrum.*

नाराचघृत n., **नाराचचूर्ण** n. und **नाराचरस** m. Bez. *bestimmter Medicamente* Mat. med. 204. 229. 230.

1. नारायण m. 1) Patron. des personificirten Purusha. Häufig in Verbindung mit नर genannt und mit Vishṇu oder Kṛshṇa identificirt. — 2) *das von* Nârâjaṇa 1) *verfasste* Purusha-*Lied* RV. 10,90. — 3) als Synonym von Vishṇu Bez. *des zweiten Monats.* — 4) mystische Bez. *des Lautes* आ. — 5) N. pr. verschiedener Männer.

2. नारायण 1) Adj. *zu* 1. नारायण 1) *in Beziehung stehend, von ihm kommend, zu ihm gehörend* u. s. w. **क्षेत्र** n. Bez. *der Ufer der* Gañgâ *bis zu einer Entfernung von vier* Hasta *vom Wasser.* **तैल** n. *ein best. heilkräftiges Oel* Bhâvapr. 3,124. Mat. med. 261. **चूर्ण** n. *ein best. Heilpulver* Bhâvapr. 4, 150. — 2) f. ई *a*) Bein. *α*) **der Lakshmî.* — *β*) der Durgâ. — *γ*) **der Gañgâ und der Gaṇḍakî.* — *b*) Patron. der Indrasenâ. — *c*) **Asparagus racemosus.*

नारायणकण्ठ m. N. pr. eines Autors.

नारायणकल्प m. und **नारायणगीता** f. Titel zweier Werke.

नारायणगुप्त (?) m. N. pr. eines Fürsten.

नारायणचक्रवर्तिन् m. N. pr. eines Grammatikers.

नारायणतत्त्ववाद m. Titel eines Werkes.

नारायणतार m. N. pr. eines Autors.

नारायणतीर्थ 1) m. desgl. — 2) n. N. pr. eines Tîrtha.

नारायणतीर्थतरंग m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

नारायणदाससिद्ध m. N. pr. eines Autors.

नारायणदीक्षित m. N. pr. eines Mannes.

नारायणदेव m. 1) **der Gott* Nârâjaṇa. — 2) N. pr. eines Autors.

नारायणदैवविद् m. N. pr. eines Mannes.

नारायणपण्डित m. desgl.

नारायणपद्धति f. Titel eines Werkes.

नारायणप्रिय 1) m. Bein. Çiva's. — 2) **n. *gelbes Sandelholz.*

नारायणबलि m. *eine best. Leichenfeier.* °प्रयोग m.. °समर्थन n. und °स्वयंप्रयोजनसङ्गिका f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

नारायणभट्ट m. N. pr. eines Autors.

नारायणमय Adj. *in* 1. Nârâjaṇa 1) *bestehend, ihn darstellend* Agni-P. 37,10.

नारायणवार्त्तिक n., **नारायणविलास** m., **नारायणवृत्ति** f. (Opp. Cat. 1) und **नारायणशब्दार्थ** m. (ebend.) Titel von Werken.

नारायणश्रीगर्भ m. N. pr. eines Bodhisattva.

नारायणश्रुति f. wohl = नारायणोपनिषद्.

नारायणसरस् n. N. pr. eines *Sees.*

नारायणसरस्वती m. N. pr. eines Scholiasten.

नारायणसरोवरमाहात्म्य n., **नारायणसारसंग्रह** m. und **नारायणसूत्र** n. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

नारायणसूरि m. N. pr. eines Mannes.

नारायणस्मृति f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

नारायणस्वामिन् m. N. pr. eines Mannes.

नारायणाय्, °यते *zum Gotte* Nârâjaṇa *werden, ihm gleichen.*

नारायणाश्रम m. Nom. pr. 1) einer *Einsiedelei.* — 2) eines Autors.

नारायणाश्रमीय n. *das Werk des* Nârâjaṇaçrama Opp. Cat. 1.

नारायणि m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra.

नारायणीय 1) Adj. (f. आ) *zu* Nârâjaṇa *in Beziehung stehend, von ihm handelnd* u. s. w. — 2) n. Titel verschiedener Werke Opp. Cat. 1. °व्याख्या f. und °व्याख्याभक्तिदीपिका f. desgl. ebend.

नारायणीयक Adj. = नारयणीय 1) Agni-P. 39,4.

नारायणेन्द्र m. N. pr. eines Scholiasten.

नारायणोपनिषद् f. Titel einer Upanishad. °षट्टीका und °षद्दीपिका f. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.

***नाराल** Adj. = नरालिरिव gaṇa शर्कराादि in der Kâç.

नाराशंस 1) Adj. (f. ई) *a*) *zum Lobe des Mannes* oder *der Männer dienend.* — *b*) *dem* Agni Narâçañsa *geweiht, denselben betreffend, — enthaltend* u. s. w. — 2) m. *a*) Bez. *gewisser* Soma-*Becher, bei deren Genuss Worte gesprochen werden, in welchen* Narâçañsa *erwähnt wird.* — *b*) Pl. Bez. *bestimmter Manen.* — 3) f. ई Pl. Bez. *bestimmter Sprüche* Ind. St. 9,120. — 4) n. *eine Erzählung, die freigebige Männer verherrlicht,* Ind. St. 14,442.

नाराशंसपङ्क्ति Adj. *mit einer Fünfzahl von* Narâçañsa *genannten* Soma-*Bechern begangen* (यज्ञ) Ait. Br. 2,24,3 (नरा° gedr.).

नाराशर्य m. N. pr. eines Mannes.

नारि f. = नारी *Weib, Eheweib.*

***नारिक** Adj. (f. ई) 1) *wässerig.* — 2) *geistig.*

नारिकेर m. *Cocosnussbaum, Cocosnuss* 179,10.

नारिकेल m. 1) dass. °कुल्फर Râgat. 7,1126. — 2) N. pr. = °द्वीप.

नारिकेलक्षार m. *ein best. Medicament* Mat. med. 86.

नारिकेलद्वीप m. N. pr. einer *Insel.*

***नारिकेलि** und ***°ली** f. = नारिकेर.

नारिङ्ग m. (Karaka 1,27. Ind. St. 15,326) und °ङ्गी f. (zu Spr. 1159) = नारङ्ग 1).

***नारिङ्गकन्द** m. *gelbe Möhre.*

नारिष्ट und °क्रोम (Comm. zu Gaim. 5,2,17) = नारिष्टक्रोम.

नारिष्ट m. Du. nach dem Comm. *das Verdauungsfeuer und der Wind des Athems.* नारिष्टक्रोमाः.

नारीक 1) am Ende eines adj. Comp. = नारी *Weib.* — 2) n. im Sâṁkhja *eine der 9 Arten der* Tushṭi.

नारीकवच (*Weiber zum Panzer habend*) m. Bein. Mûlaka's.

नारीकुञ्जर m. von unbekannter Bed. Ind. St. 15, 327. Paṅkad.